

Mál nr. 365/2012
M og
Vátryggingafélagið V v. Hundaverndar

Ágreiningur um bótaskyldu vegna hnéskeljalos á hundi þ. 24.5.2012.

Gögn.

1. Málskot móttakið þ. 3.8.2012 ásamt fylgiskjöllum 1-4.
2. Bréf V dags. 24.8.2012 ásamt fylgiskjali.

Málsatvik.

M tryggði tík sem hann átti hundaverndartryggingu á árinu 2010 í apríl 2012 greindist tíkin með þriðju gráðu hnéskeljalos í báðum hnjóum. M krefst bóta úr hundaverndartryggingu sinni hjá V og segir að tryggingin hafi verið keypt þar sem meiningin hafi verið að nota tíkina til ræktunar en til þess sé hún ekki hæf eftir að hafa verið greind með hnéskeljalos. M byggir á að þau ákvæði vátryggingaskilmála sem V beri fyrir sig eigi við um vinnuhunda en tíkin hafi verið ætluð til ræktunar. Þá heldur M því fram og vísar til greinar 1.1. í vátryggingaskilmálum að umrætt tjón sé bótaskyldt. V hafnar bótaskyldu og segir tilvikið falla utan við bótasvið tryggingarinnar. V segir að tíkin hafi verið tryggð sem ræktunarhundur og því eigi tilvísað ákvæði greinar 1.1. sem M vísar til ekki við í þessu tilviki. V vísar til þess að í vátryggingarskilmálum sem hér eigi við greinum 1.13.-1.18 komi fram bótasvið vegna ræktunarhunda og hnéskeljalos það sem hrjáir tíkina falli ekki undir bótasvið áður nefndra ákvæða.

Álit.

Í vátryggingasamningum þeim sem hér um ræðir varðandi afnotamissi kemur fram að félagið greiði bætur í tilvikum sem vísað er til í greinum 1.13-1.18 vátryggingaskilmála. Hnéskeljalos er undanskilin áhætta miðað við vátryggingarskilmála og á M því ekki rétt á bótum úr hundaverndartryggingu sinni hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr hundaverndartryggingu sinni hjá V.

Reykjavík 18.9. 2012.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.